

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 18 lutego 1928 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu o włączeniu influency koni do chorób, podlegających obowiązkowi zgłaszania, i o zwalczaniu tej choroby.

Na podstawie artykułów 29 punkt a) i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zarządza się co następuje:

§ 1. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych, podlegających obowiązkowi zgłaszania w myśl art. 20

rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, włącza się dla obszaru województw pomorskiego i poznańskiego influencę koni.

§ 2. Posiadacz, zauważywszy u koni objawy, wzbudzające podejrzenie o influencę, równocześnie ze zgłoszeniem do najbliższego posterunku policji lub bezpośrednio do starosty winien:

- a) odosobnić konie chore od koni pozostałych,
- b) nie wyprowadzać koni z zagrody,
- c) dopilnować, aby z zagrody nie wypędzono koni na wspólne pastwiska lub do wspólnych miejsc pojenia, pławienia i t. p., jak również, aby ze stajni (pomieszczeń), w któ-

rych stały lub stoją konie chore, nie usuwano nawozu.

§ 3. Starosta, otrzymawszy zgłoszenie lub dowiedziawszy się w jakikolwiek inny sposób o istnieniu influencji koni, winien natychmiast zarządzić zbadanie przez powiatowego lekarza weterynaryjnego stanu rzeczy na miejscu celem ustalenia:

1) skąd i w jaki sposób zaraza została przyniesiona,

2) czy konie chore w ciągu ostatnich dziesięciu dni stykały się z końmi obcymi i z którymi,

3) czy w ostatnich dziesięciu dniach konie nie zostały wyprowadzone (wypędzone, wywiezione) z zagrody i dokąd.

Stosownie do wyniku dochodzeń starosta zarządzi co należy, lub o wyniku zawiadomi właściwego starostę.

§ 4. Po urzędowym stwierdzeniu influencji powiatowy lekarz weterynaryjny winien w celu umiejscowienia choroby zarządzić odosobnienie i zamknięcie w zagrodzie wszystkich koni chorych i podejrzanych, jak również zakazać wywożenia poza obręb zagrody nawozu i ściółki ze stajni (pomieszczenia) zapowietrzonych.

§ 5. Każdy pierwszy wypadek influencji w miejscowości dotychczas wolnej od influencji starosta winien podać do wiadomości publicznej w sposób przyjęty w powiecie i zawiadomić komendę miejscowego garnizonu i kierownika właściwego państwowego zakładu chowu koni, — a w okresie kopulacyjnym — również kierowników najbliższych stacji kopulacyjnych.

§ 6. Przy głównych wejściach do zapowietrzonych zagrody i na drzwiach zapowietrzonych stajni (pomieszczenia) winny być umieszczone tablice z widocznym i czytelnym napisem „Influenca koni”.

§ 7. Starosta zarządzi zamknięcie w zagrodzie koni, dotkniętych influencją i podejrzanych o tę chorobę.

§ 8. Starosta może zezwolić na wypędzanie koni chorych i podejrzanych o chorobę na pastwiska w obrębie własnego gospodarstwa posiadacza pod warunkiem, że konie takie nie będą się stykały z innymi końmi z zagrody zapowietrzonych, jak również z końmi obcymi.

§ 9. Dozwolone jest wypędzanie na osobne pastwiska koni podejrzanych o zarażenie się, jak również koni wyleczonych z influencji przed uchynieniem zarządzeń (§ 13) oraz na używanie takich koni w obrębie i poza obrębem własnego gospodarstwa pod warunkiem, że konie takie nie będą wprowadzane do obcych stajni (pomieszczeń) i nie będą karmione lub pojone z obcych naczyń (wiader, żłobów, toreb i t. p.).

§ 10. Wywożenie (wynoszenie) z zapowietrzonych stajni ściółki, nawozu i gnojówki oraz sprzętów, używanych do oprzątania i pielęgnowania koni chorych i podejrzanych o influencję, dozwolone jest dopiero po dokładnym oczyszczeniu i odkażeniu według przepisów §§ 1 — 10 załącznika Nr. 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167).

§ 11. Wprowadzanie koni obcych do zapowietrzonych zagrody jest zakazane. Starosta może czynić wyjątki.

§ 12. Zwłoki koni padłych z powodu influencji podlegają nieszkodliwemu usunięciu w sposób podany w załączniku Nr. 6 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167).

Skóry z koni dotkniętych influencją wolno dopuszczać do obrotu dopiero po zupełnym wysuszeniu lub odkażeniu, o ile nie zostaną skierowane wprost do garbarni.

Osoby, zatrudnione przy oprzątaniu koni chorych, winny przed opuszczeniem zapowietrzonych pomieszczeń oczyścić i odkażać ręce i obuwie.

Narzędzia, sprzęty, naczynia, uprząż i inne przedmioty, używane dla zwierząt chorych, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu według zarządzenia powiatowego lekarza weterynaryjnego i stosownie do przepisów § 10.

Oczyszczanie i odkażanie należy również przeprowadzić w czasie trwania choroby według zarządzenia powiatowego lekarza weterynaryjnego i stosownie do przepisów §§ 1 — 10 załącznika Nr. 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167).

§ 13. Za konie, co do których urzędowo stwierdzono, że padły na obszarze województwa poznańskiego na influencję, gdy przedtem uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia, należy się zapomoga od Państwa w wysokości 3/4 wartości szacunkowej konia przy zastosowaniu postarowień art. 75 do 91 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) i zastosowaniu przepisów §§ 14 — 31 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167).

§ 14. Starosta winien influencję uznać za wygasłą i wydane zarządzenia uchylić:

1) jeżeli wszystkie konie zagrody padły lub zostały z zagrody usunięte,

2) jeżeli w razie nieusunięcia wszystkich koni z zagrody upłynęło pięć tygodni od czasu wyzdrowienia ostatniego chorego konia i

3) jeżeli pozatem ostateczne oczyszczenie i odkażenie według zarządzenia powiatowego lekarza weterynaryjnego zostało należycie przeprowadzone.

§ 15. O wygaśnięciu influencji starosta winien zawiadomić wszystkie władze i urzędy, które zostały powiadomione o wybuchu choroby i ogłosić w ten sam sposób, w jaki stwierdzenie choroby podane zostało do wiadomości publicznej.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą na obszarze województw pomorskiego i poznańskiego równocześnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673 i Nr. 114, poz. 975).

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*